

UZASADNIENIE

Decyzją z 18.03.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił zadłużenie R. K. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji w łącznej kwocie 20858,28 zł, a w tym:

1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2012 r. do lutego 2013 r. w kwocie 7610,85 zł
odsetek za zwłokę 5623 zł,

kosztów upomnienia 23,20 zł

kosztów egzekucyjnych 451,18 zł

2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od marca 2012 r. do lutego 2013 r. w kwocie 3832,61 zł

odsetek za zwłokę 2857,00 zł

kosztów upomnienia 46,40 zł

kosztów egzekucyjnych 396,20 zł

3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za maj 2012 r. w kwocie 9,84 zł

odsetek za zwłokę 8,00 zł.

(decyzja w aktach ZUS)

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. K., żądając jej zmiany i zarzucając przedawnienia objętych nią zaległości składkowych. Powód argumentował, że pisma i wezwania ZUS doręczane na adres przy ul. (...) w Ł. nie skutkowały przerwaniem biegu przedawnienia, gdyż nie zamieszkiwał nigdy pod tym adresem, dodając, że wymeldował się z lokalu mieszkalnego pod tym adresem w 2011 r., zaś adresem jego działalności gospodarczej (...), z której wynikał obowiązek regulowania składek ubezpieczeniowych objętych kwestionowaną decyzją, był lokal przy ul. (...) w Ł., wywodząc, że pod ten właśnie adres organ winien był doręczać wszystkie wezwania i upomnienia ze skutkiem przerwania biegu przedawnienia należności składkowych. Konkludował, że w związku z przedawnieniem należności głównych przedawnieniu uległy też odsetki ustawowe.

(odwołanie k. 3-6)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując, że wbrew twierdzeniom odwołującego nie doszło do przedawnienia zaległości składkowych z uwagi na trwające postępowanie egzekucyjne oraz zawarty układ ratalny. Organ wyjaśnił, że upomnienia były wysyłane na adres zameldowania i zamieszkania wskazany w dokumentach złożonych w dniu 19.03.2011 r., które to upomnienia były doręczane w trybie awizo – pierwsza awizacja 10.02.2017 r.- przed upływem 5 lat od terminu płatności składek. ZUS wyjaśnił, że zmianę adresu zamieszkania powód zgłosił dopiero 1.12.2018 r. Następnie podniósł, że na w/w należności składkowe zostały wystawione tytuły wykonawcze, na podstawie których został zajęty rachunek bankowy płatnika w A. Banku, który to bank pismem z 26.05.2017 r. zawiadomił ZUS o przeszkodzie w realizacji zajęcia w postaci zbiegu egzekucji. Organ podał, że powód 9.05.2019 r. złożył wniosek o układ ratalny, który został zawarty 24.09.2019 r. (umowa nr (...)) obejmujący należności na FUS i FUZ za okres od marca 2012 r. do lutego 2013 r. oraz FP i FGŚP za maj 2012 r. Postanowieniem z 27.09.2019 r. zawieszono postępowanie egzekucyjne do 1.08.2023 r. Organ wyjaśnił, że

16.05.2019 r. płatnik złożył wniosek o umorzenie należności, rozpoznany odmownie decyzją z 4.09.2019 r., na którą skargę płatnika WSA w Łodzi prawomocnie oddalił wyrokiem w sprawie (...) SA Łd (...). Zakład podał, że wobec tego, iż płatnik nie wywiązywał się z układu ratalnego ZUS zawiadomił go pismem z 12.03.2020 r. o rozwiązaniu umowy ratalnej oraz o możliwości złożenia w terminie 7 dni z uzasadnionych względów gospodarczych lub innych niezależnych przyczyn wniosku o utrzymanie w mocy układu ratalnego. Płatnik odebrał w/w pismo 23.03.2020 r. Pismem z 29.04.2020 r. ZUS zawiadomił wnioskodawcę o podjęciu postępowania egzekucyjnego. W konkluzji organ stwierdził, że decyzja jest prawidłowa.

(odpowiedź na odwołanie k. 9)

W piśmie procesowym z 21.07.2021 r. wnioskodawca poparł odwołanie i podtrzymał zarzut przedawnienia roszczeń z tytułu zaległości składkowych objętych zaskarżoną decyzją wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę, wnosząc w konkluzji o zmianę zaskarżonej decyzji. Odwołujący argumentował, że doręczenia pism i upomnień dokonane przez ZUS, na które powołuje się organ, nie skutkowały przerwaniem biegu przedawnienia, podnosząc ich nieskuteczność, ponieważ pod adresem ul. (...) w Ł. wnioskodawca był zameldowany jedynie do 17.06.2011 r., a ponadto nigdy pod tym adresem nie prowadził działalności gospodarczej, akcentując, że zgodnie z wpisem do (...) firma (...) była zarejestrowana pod adresem ul. (...) w Ł.. Wywodził, że 5-letni termin przedawnienia należności objętych skarżoną decyzją nastąpił z końcem 2018 r. Dodał, że w doręczonym piśmie z 30.12.2020 r. ZUS nie wskazał konkretnych czynności i dat ich wykonania po 2013 r., które spowodowały przerwanie, czy zawieszenie przedawnienia należności składkowych, wobec czego uległy przedawnieniu wraz z należnościami głównymi także należności z tytułu odsetek ustawowych. W efekcie stwierdził, że określenie wysokości przedawnionych zaległości składkowych jest bezprzedmiotowe, podkreślając, że przedawnienie tych należności skutkuje ich wygaśnięciem. Dodał, że ZUS z informacji wynikającej z (...) miał wiedzę o tym, że płatnik zakończył działalność gospodarczą, podając, że dokonał stosownego zgłoszenia do ZUS, wywodząc z powyższego, że wygasł też obowiązek informowania ZUS o zmianie miejsca zamieszkania. Końcowo podniósł, że po upływie tak znacznego czasu nie jest możliwe ustalenie czy należności składkowe zostały przez ZUS prawidłowo ustalone.

(pismo procesowe wnioskodawcy k. 16-19)

W odpowiedzi na powyższe pismo, organ złożył pismo procesowe z 2.09.2021 r., w którym podtrzymał zajęte stanowisko, akcentując, że adres ul. (...) w Ł. był podany przez wnioskodawcę jako adres zameldowania, zamieszkania i do korespondencji w dokumentach złożonych do ZUS w dn. 19.03.2011 r. tj. druku (...), a odwołujący przed doręczeniem upomnień nie zgłaszał zmian adresu. Organ zaznaczył też, że wnioskodawca zawierając układ ratalny 24.09.2019 r. w paragrafie 3 uznał należności wskazane w paragrafie 2 tego układu. Zakład podniósł, że kwoty składek za wskazane zaskarżoną decyzją miesiące wynikają z dokumentów składanych przez płatnika – z uwzględnieniem korekt ZUS polegających na wyzerowaniu składek na ubezpieczenia chorobowe, które ustało wskutek nieopłacenia składek, oraz FP. Organ wyjaśnił, że są to składki naliczone za osobę prowadzącą działalność gospodarczą od minimalnej podstawy wymiaru składek a dodatkowo w maju 2012 r. należne są składki za zatrudnionego pracownika i stąd składka na FP za ten miesiąc, których wysokość także została wykazana przez płatnika.

(pismo procesowe ZUS k. 28)

Wnioskodawca w piśmie procesowym z 23.09.2021 r. podtrzymał zajęte stanowisko wraz z zarzutem przedawnienia należności składkowych oraz argumentacją przytoczoną na jego uzasadnienie.

(pismo procesowe powoda k. 103-105)

Na rozprawie z 7.02.2022 r. wnioskodawca poparł odwołanie, oświadczył, że nie kwestionuje wysokości zaległości składkowych objętych skarżoną decyzją, podtrzymując zarzut przedawnienia tych należności, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o jego oddalenie. (e-prot. z 7.02.2022 r.: 00:01:37, 00:01:58)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca - R. K. (urodz. (...)) prowadził od 12.04.2012 r. do 28.02.2013 r. na podstawie wpisu do (...) własną jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w Ł. w związku z czym spoczywał na nim jako płatnika składek obowiązek terminowego regulowania należności składkowych. Zgodnie z wpisem do (...) siedziba firmy mieściła się pod adresem ul. (...) lok. 12 w Ł. i był to także adres do doręczeń dla przedsiębiorcy.

(okoliczności niesporna, a nadto wydruk z (...) k. 8, 21, 156, okoliczność przyznana przez odwołującego – zeznania wnioskodawcy e-prot. z 7.02.2022 r.:00:01:58-00:08:25, e-prot. z 23.05.2022 r.:00:02:51 w zw. z e-prot. z 23.05.2022 r.: 00:07:22)

Płatnik składek w związku z prowadzoną działalnością (...) R. K. z siedzibą w Ł. złożył do ZUS w dniu 19.03.2011 r. dokument (...), w którym wskazał zarówno jako adres zamieszkania, zameldowania oraz adres do korespondencji adres: ul. (...) w Ł..

W dniu 23.03.2017 r. płatnik złożył druk (...) o wyrejestrowaniu z ubezpieczeń.

(okoliczności niesporne, a nadto druki (...), (...), (...) k. 29-37, 129, okoliczność przyznana przez odwołującego – zeznania wnioskodawcy e-prot. z 7.02.2022 r.:00:01:58-00:08:25, e-prot. z 23.05.2022 r.:00:02:51 w zw. z e-prot. z 23.05.2022 r.: 00:07:22)

Wnioskodawca był zameldowany pod adresem ul. (...) w Ł. od 30.04.2007 r. do 17.06.2011 r.

(zaświadczenie k. 7, 155)

Odwołujący nie mieszkał w tym czasie pod tym adresem, lecz - bez zameldowania – do 2015 r. w siedzibie swojej firmy (...) przy ul. (...) w Ł., a później – także bez zameldowania - pod adresem ul. (...) w Ł..

(okoliczność przyznana przez odwołującego – zeznania wnioskodawcy e-prot. z 7.02.2022 r.:00:01:58-00:08:25, e-prot. z 23.05.2022 r.:00:02:51 w zw. z e-prot. z 23.05.2022 r.: 00:07:22)

Wnioskodawca składał terminowo dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okres marzec 2012 r. – kwiecień 2013 r.

(okoliczność niesporna, a nadto druki ZUS DRA k. 38-101)

Na podstawie ww. dokumentów rozliczeniowych ZUS wystawił dla płatnika upomnienia przedegzekucyjne z 3.02.2017 r. Upomnienia te były wysyłane na wskazany przez płatnika w dokumentach złożonych w Zakładzie w dniu 19.03.2011 r. adres zameldowania, zamieszkania i jednocześnie adres do korespondencji, tj. ul. (...) w Ł., Upomnienia zostały doręczone skutecznie odwołującemu w trybie awizo (pierwsza awizacja 10.02.2017 r.) z dniem 25.02.2017 r. Jako adresata ZUS wskazywał w tych upomnieniach firmę płatnika składek - (...) R. K. z siedzibą w Ł..

(okoliczność niesporna, a nadto upomnienia k. 22-24, tabela k. 128, okoliczność przyznana przez odwołującego – zeznania wnioskodawcy e-prot. z 7.02.2022 r.:00:01:58-00:08:25, e-prot. z 23.05.2022 r.:00:02:51 w zw. z e-prot. z 23.05.2022 r.: 00:07:22)

Wobec tego, że płatnik nie uregulował zaległości składkowych, organ następnie na w/w należności wystawił tytuły wykonawcze, na podstawie których został zajęty rachunek bankowy płatnika w A. Banku. Bank ten zawiadomił organ pismem z 26.05.2017 r. o przeszkodzie w realizacji zajęcia w postaci zbiegu egzekucji.

(okoliczność niesporna, a nadto zawiadomienie A. Banku w aktach ZUS k. 39, tytuły wykonawcze w aktach ZUS k. 8-31)

Płatnik składek poinformował ZUS dopiero 1.12.2018 r. o zmianie adresu swojego zamieszkania na adres: Ł. ul. (...) we wniosku o emeryturę.

(okoliczność niesporna, a nadto okoliczność przyznana przez odwołującego – zeznania wnioskodawcy e-prot. z 7.02.2022 r.:00:01:58-00:08:25, e-prot. z 23.05.2022 r.:00:02:51 w zw. z e-prot. z 23.05.2022 r.: 00:07:22)

W dniu 9.05.2019 r. wnioskodawca złożył do ZUS wnioski o zawarcie układu ratalnego. Umowa spłaty ratalnej zaległości składowych nr (...) została zawarta przez płatnika z ZUS w dniu 24.09.2019 r. Układ ratalny objął sporne należności składowe na FUS i FUZ za okres od marca 2012 r. do lutego 2013 r. oraz FP i FGŚP za maj 2012 r. Organ zawierając w/w układ ratalny w paragrafie 3 uznał należności składowe w kwotach wskazanych w paragrafie 2 tego układu.

(okoliczność niesporna, a nadto wniosek z 9.05.2019 r. w aktach ZUS k. 1, umowa układu ratalnego wraz z załącznikiem w aktach ZUS k. 21-27, decyzja z 24.09.2019 r. w aktach ZUS, tabela k. 128)

Postanowieniem z 27.09.2019 r. zawieszono postępowanie egzekucyjne do 1.08.2023 r. (okoliczność niesporna, a nadto decyzja z 27.09.2019 r. w aktach ZUS k. 25)

W dniu 16.05.2019 r. płatnik złożył wniosek o umorzenie spornych należności składowych. ZUS rozpoznał rzeczony wniosek odmownie decyzją z 4.09.2019 r. Skarga płatnika składek na tę decyzję została prawomocnie oddalona wyrokiem WSA w Łodzi prawomocnie oddalił w sprawie (...) SA Łd (...).

(okoliczności niesporne, a nadto wniosek k. 1 akt ZUS)

Z uwagi na to, że płatnik nie wywiązywał się z układu ratalnego ZUS zawiadomił odwołującego pismem z 12.03.2020 r. o rozwiązaniu umowy ratalnej oraz poinformował go o możliwości złożenia w terminie 7 dni wniosku o utrzymanie w mocy układu ratalnego z uzasadnionych względów gospodarczych lub innych niezależnych przyczyn.

(okoliczność niesporna, a nadto zawiadomienie ZUS Z 12.03.2020 r. w aktach ZUS K. 50)

Płatnik składek odebrał w/w pismo 23.03.2020 r.

(okoliczność niesporna, a nadto z.p.o.k. w aktach ZUS k. 51)

Pismem z 29.04.2020 r. ZUS zawiadomił powoda o podjęciu postępowania egzekucyjnego. (okoliczność niesporna, a nadto zawiadomienie z 29.04.2020 r. w aktach ZUS k. 56)

Kwoty spornych zaległości składowych odwołującego za wskazane zaskarżoną decyzją z 18.03.2021 r. miesiące wynikają z dokumentów składanych przez płatnika (z uwzględnieniem korekt ZUS polegających na wyzerowaniu składek na ubezpieczenia chorobowe, które ustало wskutek nieopłacenia składek) i są to składki naliczone za osobę prowadzącą działalność gospodarczą od minimalnej podstawy wymiaru składek a dodatkowo w maju 2012 r. są to należne składki za zatrudnionego pracownika na FP za ten miesiąc, których wysokość także została wykazana przez płatnika w składanych przez niego dokumentach.

(zaskarżona decyzja k. 18 akt ZUS, druki ZUS DRA k. 38-101, tabela k. 128)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dokumentów, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł powodów by czynić to z urzędu, a ponadto także na podstawie zeznań wnioskodawcy w takim zakresie, w jakim razem z innymi dowodami tworzą spójną całość, przy czym nie oznacza to automatycznie, że stanowisko odwołującego jest zasadne z przyczyn natury prawnej o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia.

Dodać należy, że wnioskodawca ostatecznie nie kwestionował w toku postępowania wysokości jego zadłużenia stwierdzonego zaskarżoną decyzją.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz obliczania i opłacania składek reguluje ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1009 ze zm.), daje także ustawa systemowa.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 1 i 5 oraz art. 12 ust 1 i art. 13 ust 1 i 4 ustawy systemowej, osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego rozwiązania dla pracowników oraz od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Po myśli art. 36 ust. 1 w/w ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust. 3).

Natomiast po myśli art. 17 w związku z art. 46 cyt. ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Zgodnie zaś z art. 48 w/w ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Powyższe obowiązki płatnika, wynikają wprost z przepisów ustawy, nie ma zatem potrzeby nakładania na niego takiego obowiązku z drodże decyzji. Przepisy te mają charakter bezwzględnie obowiązujący.

W myśl zaś art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Natomiast w przypadku nie wywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji ustalającej wysokość zaległych składek i wezwać do ich opłacenia a następnie do ściągnięcia ich w drodze egzekucji.

Podstawę prawną stanowi art. 83 ust 1 ustawy systemowej, zgodnie z którym ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: 1) zgłaszania do ubezpieczeń społecznych; 2) przebiegu ubezpieczeń; 3) ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek; 3a) ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek; 4) ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych; 5) wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 23 ust 1 w/w ustawy, od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 roku, poz. 201).

Wskazać również należy, iż zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 zd. 2 ustawy systemowej, w przypadku opłacania składek po terminie płatnik składek obowiązany jest do obliczenia i zapłaty odsetek za zwłokę, przy czym odsetki te obliczane są od dnia następującego po dniu upływu płatności składek (art. 23 ust. 1 cyt. ustawy). Na mocy delegacji art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach rozliczania składek uregulowane zostały rozporządzeniem Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2008, Nr 78, poz. 465 ze zm.).

Obowiązek naliczenia odsetek za zwłokę nie jest zależny od okoliczności powstania zaległości składkowej, ani od woli stron stosunku ubezpieczeniowego. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne wynikają ze zobowiązania powstającego z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą powstanie takiego zobowiązania. Obowiązek obliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych (oraz wysokości odsetek) ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku obliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych. Inaczej rzecz ujmując, nieopłacona w ustawowo określonym terminie składka na ubezpieczenie społeczne powoduje powstanie od tej daty zaległości składkowej z mocy samego prawa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I UK 126/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 roku, I UK 187/07; uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 13 maja 2009 roku, I UZP 4/09).

Z kolei zgodnie z art. 31 ustawy systemowej, do należności z tytułu składek, w tym składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio m.in. art. 26 i art. 29 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa.

W realiach badanej sprawy organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy na pisemny wniosek płatnika, określając kwotowo stan zadłużenia wnioskodawcy w związku z prowadzoną własną jednoosobową pozarolniczą działalnością gospodarczą pod firmą (...) w Ł..

Wnioskodawca kwestionując poprawność tej decyzji nie podnosił żadnych zarzutów co do wysokości zadłużenia i naliczanych odsetek, a jedynie zarzucił, że zaległości składkowe uległy już przedawnieniu, argumentując, że upomnienia przedegzekucyjne nie zostały mu skutecznie doręczone przez ZUS z uwagi na to, że nie mieszkał on pod adresem ul. (...) w Ł., na które były przez pozwanego wysyłane, ani nie prowadził pod tym adresem w/w działalności gospodarczej, lecz pod adresem wynikającym z wpisu do (...), na który według skarżącego pozwany winien był kierować korespondencję w sprawie zadłużenia.

Argumentacja wnioskodawcy jest chybiona.

Przede wszystkim Sąd zważył, że przecież odwołujący, co sam zresztą przyznał, podał w dokumencie (...) złożonym w ZUS w dniu 19.03.2011 r. jako adres zamieszkania, zameldowania i do korespondencji z Zakładem ten sam adres ul. (...) w Ł.. Powód w toku postępowania przyznał również, że aż do dnia złożenia wniosku o emeryturę tj. do 1.12.2018 r. nie dokonywał żadnych zmian adresowych w ZUS, ale dopiero w tymże wniosku podał swój aktualny adres zamieszkania przy ul. (...) w Ł. (pod którym nie jest zameldowany).

Zarówno upomnienia z 3.02.2017 r., jak i wystawione następnie na ich podstawie tytuły wykonawcze, zostały przez ZUS wysłane na adres wskazany przez wnioskodawcę w dn. 19.03.2011 r., który na dzień wystawienia i wysłania przez organ rzeczonych upomnień, oraz wysłania tytułów wykonawczych, był zatem w świetle dostępnych danych w systemie ZUS-owskim aktualnym adresem do korespondencji odwołujące do dnia 1.12.2018 r.

Pozwany postąpił tym samym prawidłowo, albowiem zgodnie z art. 36 ust. 13 cyt. ustawy systemowej, o wszelkich zmianach w stosunku do danych wykazanych w zgłoszeniach, o których mowa w ust. 10-12, płatnik składek zawiadamia Zakład w terminie 7 dni od zaistnienia zmian, stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie lub otrzymania zawiadomienia o stwierdzeniu nieprawidłowości przez Zakład.

W ustępie 10 tegoż artykułu postanowiono zaś wprost, że zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych zawiera w szczególności następujące dane dotyczące osoby zgłaszanej: dane, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1, nazwisko, imiona, datę urodzenia, nazwisko rodowe, obywatelstwo i płeć, tytuł ubezpieczenia, stopień niepełnosprawności, posiadanie ustalonego prawa do emerytury lub renty, wykonywany zawód, adres zameldowania na stałe miejsce pobytu, adres zamieszkania, jeżeli jest inny niż adres zameldowania na stałe miejsce pobytu, adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres zameldowania na stałe miejsce pobytu i adres zamieszkania.

Powyzsza konstatacja przesądza o tym, że podniesiony przez wnioskodawcę zarzut przedawnienia zaległości składkowych nie może być uwzględniony.

Skoro ZUS wysłał upomnienia na właściwy adres bo wynikający z aktualnych danych adresowych wnioskodawcy do korespondencji na datę wysłania upomnień wzywających skarżącego do zapłaty spornych należności składkowych za okres od marca 2012 r. do kwietnia 2013 r., gdyż odwołujący przed dniem wysłania tych upomnień, wbrew spoczywającemu na nim obowiązkowi, nie zmienił tych danych – to doręczenie w trybie awizo pod tym adresem przedmiotowych upomnień jest skuteczne.

Sąd oceniając prawnie ustalone okoliczności dotyczące skuteczności doręczenia upomnień z 3.02.2017 r. nie dostrzegł w tym stanie rzeczy naruszenia przepisów o doręczeniach (art. 42 § 1 KPA w związku z treścią art. 36 ust. 13 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 423), co stanowi podstawę do wniosku, że upomnienia te, doręczone zobowiązanemu na adres ul. (...) w Ł., w trybie art. 44 KPA, są skuteczne na dzień 25.02.2017 r., i jako takie od tego dnia nadal wywołują skutek zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

Instytucja przedawnienia została uregulowana w art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepis ten na mocy ustawy z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074 ze zm.), od dnia 1 marca 2003 r. stanowił, iż należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Od dnia 1 stycznia 2012 r. przepis ten obowiązuje w brzmieniu nadanym przez art. 11 pkt 1 ustawy z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1378). Ww. ustawa skróciła termin przedawnienia należności ze składek oraz tych nienależnie opłaconych o połowę i wynosi on 5 lat. Tym samym przedawnienie zaległość składkowych, którego bieg rozpoczął się od 1 stycznia 2012 r., lub później, wynosi 5 lat.

Mając jednak na względzie treść art. 24 ust. 5b ustawy systemowej, zgodnie z którym bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego, zdaniem Sądu, bieg terminu przedawnienia w rozpatrywanej sprawie został zawieszony w związku z doręczeniem zobowiązanemu odpisów upomnień z 3.02.2017 r., które nastąpiło bowiem w dniu 25.02.2017 r. w trybie art. 44 KPA, a zatem przed upływem okresu o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który dla najstarszej należności z tytułu składek za marzec 2012 r. upływał z dniem 16.04.2017 r. Dotychczas nie ustała przyczyna zawieszenia biegu terminu przedawnienia wywołana doręczeniem wskazanych wyżej upomnień przedegzekucyjnych, z uwagi na to, że postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie wystawionych następnie na ich podstawie tytułów wykonawczych, jest nadal w toku. Prawidłowo zatem organ rentowy uznał, że w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie następnie wystawionych tytułów wykonawczych nie wystąpiła przesłanka przedawnienia należności składkowych, których dotyczy zaskarżona decyzja.

Wskazać w tym miejscu należy, że egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel, po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, chyba że przepisy szczególne inaczej stanowią.

Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte dopiero po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego upomnienia, co wynika wprost z art. 15 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz.U. 2022 r., poz. 479 ze zm.), w brzmieniu mającym zastosowanie w sprawie.

Jednocześnie Sąd Okręgowy, rozpoznając n/n sprawę, zważył także, że słusznie podnosi się w orzecznictwie sądów administracyjnych, iż upomnienie stanowi czynność dokonywaną przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego i jest przesyłane zobowiązanemu tylko raz. Zatem umorzenie postępowania egzekucyjnego nie powoduje zniweczenia skutków upomnienia doręzonego zobowiązanemu przed wszczęciem umorzonego postępowania egzekucyjnego. Oznacza to możliwość wszczęcia kolejnego postępowania egzekucyjnego bez ponownego upominania zobowiązanego. W badanej sprawie postępowanie egzekucyjne co do przedmiotowych zaległości składkowych toczy się, gdyż wnioskodawca nie zrealizował postanowień zawartego układu ratalnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego ocena ZUS co do skuteczności doręczenia upomnień, na które wskazuje skarżący jest wobec odtworzonych w sprawie faktów w pełni prawidłowa i zgodna z prawem. Do korespondencji, która była awizowana i zwrócona nadawcy jako nie podjęta w terminie prawidłowo zastosowano art. 44 KPA Tym samym brak jest podstaw do stwierdzenia, że wskazywane przez skarżącego upomnienia, a następnie również i tytuły wykonawcze, nie zostały prawidłowo doręczone. Zgodnie z art. 24 ust. 5b ustawy systemowej bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Na gruncie art. 24 ust. 5b w/w ustawy, przez pierwszą czynność zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, rozumie się m.in. wystawienie i doręczenie upomnień zawierających wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego (por. wyrok Sądu Administracyjnego w S. z 19 lipca 2016 r. I SA/Sz 637/16, L., wyrok SA w Szczecinie z 26.09.2019 r., III AUa 189/19, L., a także zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim, (...) SA/Go 813/21 – LEX nr 3253749, wyrok WSA w Warszawie, (...) SA/Wa 964/20 – LEX nr 3099734). Tym samym zarzut przedawnienia Sąd uznał za nieuzasadniony.

Wnioskodawca nie kwestionował ostatecznie samej wysokości zadłużenia składkowego, którego dotyczy zaskarżona decyzja, a Sąd nie doszukał się z urzędu żadnych nieprawidłowości w tym zakresie, zwłaszcza, że przecież odwołujący zawierając układ ratalny z 24.09.2019 r. w paragrafie 3 uznał należności wskazane w paragrafie 2 tego układu, zaś upomnienia i tytuły wykonawcze, a wreszcie i zaskarżona decyzja dotyczy jedynie takich kwot zaległości składkowych, które wynikają z dokumentów składanych przez płatnika (z uwzględnieniem korekt ZUS polegających na wyzerowaniu składek na ubezpieczenia chorobowe, które ustało wskutek nieopłacenia składek), są to składki naliczone za osobę prowadzącą działalność gospodarczą od minimalnej podstawy wymiaru składek a dodatkowo w maju 2012 r. są to należne składki za zatrudnionego pracownika na FP za ten miesiąc, których wysokość także została wykazana przez płatnika w składanych przez niego dokumentach.

Natomiast kierowane przez wnioskodawcę zarzuty, na których opierał swoją argumentację, że doszło do przedawnienia zaległości składkowych, których dotyczy badana decyzja, okazały się, z wyżej omówionych względów, w całości chybione.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, o czym orzeczono, jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W konsekwencji odwołujący, na zasadzie art. 98 k.p.c., jest zobowiązany zwrócić organowi rentowemu poniesione przez niego koszty zastępstwa prawnego obliczone na zasadzie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), zważywszy

na to, że wartość przedmiotu sporu przekracza 10000 zł. Stawka minimalna przy takiej wartości wynosi 3600 zł. Z tych względów, w punkcie 2 sentencji wyroku, Sąd Okręgowy zasądził od R. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o prawie i terminie złożenia apelacji